

Beslutningsforslag nr. B 65. Fremsat den 15. marts 1984 af Svend Auken (S), Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Ole Vagn Christensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kaj Poulsen (S) og Taanquist (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om regulering af lediges og efterlønsmodtageres dagpengesatser

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte forslag, som skal have virkning fra 1. juli 1984, om en 5 pct.-regulering af samtlige dagpengesatser, samt at der med henblik på

den fremtidige reguleringsordning nedsættes et udvalg, der skal drøfte de nærmere enkeltheder vedrørende reguleringsordningens udformning.

Bemærkninger til forslaget

En af de alvorligste forringelser, der er sket under den borgerlige regering, er den fastfrysning af dagpengesatserne, der blev besluttet i oktober 1982.

Ikke blot den højeste dagpengesats, men også de øvrige faste satser såsom satsen for nyuddannede (dimittendsatsen) og efterlønsatserne på 80 pct. og 70 pct. er frosset fast. Den eneste undtagelse er efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn før 1. januar 1983, da de modtager en forhøjelse på ca. 4 pct. om året.

For de »individuelle« satser gælder tilsvarende, at dagpengeniveauet er låst fast for langt de fleste på grund af fjernelse af såvel dyrtidsregulering som årsregulering af det indtægtsgrundlag, der ligger til grund for dagpengeberegningen.

Efter de gældende regler er de »faste« satser frosset fast til 1. april 1985. Det betyder en alvorlig udhuling af efterlønsmodtageres og dagpengemodtageres levestandard.

Til delvis genopretning heraf og for at sikre balance i indtægtsudviklingen mellem efterløns- og dagpengemodtagere og beskæftigede lønmodtagere skal socialdemokratiet foreslå, at der sker en regulering af alle satser med 5 pct. – dog således, at der kan overvejes en vis modregning for efterlønsatser fra før 1. januar 1983.

Ved denne regulering kunne det samtidig over-

vejes at foretage en tilsvarende ekstraordinær forhøjelse fra 1. juli 1984 af medlems- og arbejdsgiverkontingenter til arbejdsløshedsforsikringen.

Under disse forudsætninger vil den samlede meromkostning i 1984 blive 500 mill. kr. til staten.

Socialdemokratiet har under behandlingen af finanslovsforslaget for 1984 understreget sin vilje til at skaffe dækning for denne merudgift, der er socialt meget påtrængende.

Forslagsstillerne forestiller sig samtidig, at der sker en tilsvarende engangsförhøjelse af dagpengesatserne i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Omkostningerne herved kan for statens vedkommende opgøres til ca. 150 mill. kr.

Endelig lægger socialdemokratiet afgørende vægt på, at der allerede nu tages initiativ til at nedsætte et udvalg, der skal forberede, at den fremtidige regulering af højeste dagpenge- og efterlønsatser sker i takt med udviklingen i årslønnen for de beskæftigede.

Udvalgsarbejdet skal ses på baggrund af, at regeringen er forpligtet til at komme med et udspil, der har virkning fra 1. april 1985.

I udvalget bør indgå repræsentanter fra bl.a. arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet, Dansk Arbejdsgiverforening, LO, FTF og A-kassernes Samvirke.